

ครูทัศนา อัสดงพงพนา
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์

“ฉันยินดีและภูมิใจที่ได้เป็นครูคำสอน ”

ฉันเป็นครูคำสอนมาเกือบ 20 ปี แล้ว เมื่อตอนได้รับมอบหมายให้สอนคำสอนครั้งแรก ฉันรู้สึกเป็นกังวลมากถึงแม้จะเรียนเพิ่ม หรือผ่านหลักสูตรครูคำสอนมาแล้ว แต่ก็ยังรู้สึกว่าเราคือพ่อที่จะสอนคำสอน และเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคาทอลิกหรือไม่ ฉันพยายามทบทวน อ่านพระคัมภีร์ให้มากขึ้น ตั้งใจพยายามที่จะสอนให้ดีที่สุด สิ่งที่พบและได้รับจากพระเจ้าในนั้นมันมากมายและแปลกประหลาดอย่างมาก ที่โรงเรียนนักเรียนคำสอนแต่ละชั้นจะต้องร่วมกิจกรรมฟื้นฟูจิตใจปีละ 1 ครั้งซึ่งนักเรียนคาทอลิกจะชอบมาก ซึ่งทำให้ครูคำสอนแต่ละชั้นต้องไปร่วมกับชั้นที่เราสอน ฉันมักได้รับการติดต่อจากมาเซอร์ที่สอนในแต่ละชั้นขอให้ฉันไปช่วยจัดกิจกรรมการฟื้นฟูจิตใจในชั้นอื่นๆด้วย ซึ่งฉันก็เต็มใจเป็นอย่างมาก มีแต่เพียงปัญหาเดียวที่ฉันเป็นห่วงก็คือเมื่อไปหลายๆชั้นนั้นแสดงว่าทุกศูร์ เสาร์ อาทิตย์ หลากๆสัปดาห์ ฉันจะไม่ได้อยู่บ้าน ใครจะดูแลลูกแต่ละคราวนี้ ฉันตัดสินใจเล่าปัญหานี้ให้มาเซอร์ที่รับผิดชอบฟัง มาเซอร์ที่รับผิดชอบใจดี น่ารักมากเลยละ อนุญาตให้พาลูกไปด้วยเลยละ เป็นผลให้ลูกของฉันได้ไปฟื้นฟูจิตใจด้วยปีละหลายรอบมาก ฉันก็ให้ลูกนั่งทำการบ้านขณะที่คุณพ่อจะอบรมนักเรียนคาทอลิกไป โดยฉันไม่ได้คิดว่าลูกจะฟัง หรือเข้าใจในบทอบรมนั้นมัย จนวันหนึ่งซึ่งเป็นการฟื้นฟูจิตใจของนักเรียนคาทอลิกชั้น ม. 3 ซึ่งคุณพ่อกำลังอบรมเรื่องศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิง และเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยี ลูกชายของฉันซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้น ป. 3 ได้ถามฉันว่า “คุณแม่ครับศักดิ์ศรีคืออะไร” เซอร์โพสต์ลูกของฉันฟัง ! นั้นแสดงว่าลูกของฉันได้ฟังบทอบรม บทเทศน์เยอะมากเพราะต้องเป็นแบบนี้มาอีกหลายปี จนวันหนึ่งลูกของฉันก็บอกกับฉันว่า “คุณแม่ครับ โตขึ้นเค้าจะเป็นพ่อ ” “ เค้าจะเข้าบ้านเนอ ” จนปัจจุบันนี้ลูกชายของฉันได้เป็นมาสเตอร์เนอแล้ว ฉันมั่นใจว่านี่เป็นพระพรของพระเจ้าที่ประทานมาให้ฉันซึ่งเป็นครูคำสอน ปัจจุบันฉันยังเป็นครูคำสอนและมีความภูมิใจและยินดีที่จะเป็นครูคำสอนตลอดไป

ทัศนา อัสดงพงพนา

